

[Stauning.]

Jeg forstaaer ikke, at Ministeren vil, om jeg saa maa sige, være bekendt at nævne disse Forslag i Sammenhæng med den alvorlige Erhvervskrise og Arbejdsløshed, vi har. Den højtærede Minister ved, at selv om disse 6 Forslag gennemførtes i Morgen, vilde der ikke af den Grund ske nogen Forandring i Erhvervskrisen, de er fuldkommen værdiløse i Forhold til Krisen og Arbejdsløsheden; nogle af dem kan maaske være af Værdi i en eller anden fuldkommen underordnet Henseende, men som Midler overfor Krisen er det Blændværk og intet som helst andet.

Jeg beklager, at Ministeren endog afviste den svage Formodning, jeg havde haft om, at der var en vaagnende Erkendelse hos Ministeriet af Krisens Alvor og Midlers Nødvendighed derimod. Ministeren afviste kategorisk noget saadant og erklærede, at Ministeriets Standpunkt er i Dag, som det har været hele Tiden. Det lyder jo ikke lovende, og jeg har ingen Grund til at takke Ministeren for Venligheden.

Himmelstrup: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne begyndte sin Forelæggelsestale med at sige, at det Forslag, her var til Behandling, var kendt fra tidligere Samlinger. Dette er jo saa rigtigt, saa rigtigt; for de første 6 Paragraffers Vedkommende er det kendt fra Efteraaret 1926 og Foraaret 1927, medens de følgende Paragraffer, §§ 7—13, jo er den Tilføjelse, som det socialdemokratiske Kriseforslag fik nu i Sommer, efter at Socialdemokratiet havde afholdt sin store Kongres ovre i Vejle.

Hele Lovforslaget, altsaa begge Dele af det, har, som ogsaa fremhævet af den højtærede Handelsminister, været Genstand for overordentlig megen Opmærksomhed fra dette Tings Side, i Efteraaret 1926 og Foraaret 1927 for de første Paragraffers Vedkommende, medens den Del af Lovforslaget, som særlig omhandler Toldforanstaltningerne, blev gjort til Genstand for en særdeles indgaaende Omtale i afvigte Sommer.

Som fremhævet af den højtærede Handelsminister er der visse Punkter i dette Forslag, som Ministeriet og ligeledes Partiet Venstre gerne vil diskutere, Bestemmelserne i §§ 2, 4 og 5, og jeg kan paa Partiet Venstres Vegne give min Tilslutning til Ministerens Udtalelse om, at vi kan gaa med til at drøfte disse Paragraffer i et Udvalg, men dog saaledes, at

vi er af den Opfattelse, at Initiativet til disse Støtteforanstaltninger, som har deres Udtryk i disse Lovforslag, bør udgaa fra de paagældende Erhverv selv.

Drachmann: Det synes altsaa at være blevet slaaet fast, at vi her i dette høje Ting hver har sin Tale, og da jeg ikke vil danne nogen Undtagelse fra Regelen, vil jeg blot sige, at den Tale, jeg havde at holde, absolut vil blive den samme som sidst, dette Forslag var fremme, nemlig i Sommer, hvorfor jeg ogsaa skal indskrænke mig til nogle meget korte Bemærkninger. I øvrigt mindede den ærede Forslagsstiller mig i sin Tale her i Dag om nogle Udtalelser, der for nylig er fremsat offentligt af en kendt løsgaaende Partifælle af mig, i Retning af, at han kun havde Interesse for at jage politisk Størvildt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa var ude efter det politiske Størvildt i Dag, som dog altsaa slet ikke repræsenteres af mig, men da dette Størvildt er gaaet til Kaffe, maa vi jo vente med Sammenstødet og det eventuelle Udfald af dette Møde til en anden Dag.

I øvrigt vil jeg om selve dette Forslag sige — det er, som sagt, en gammel Kending —, at det er jo en Blanding af baade godt og ondt, af gennemførligt og uigennemførligt. Jeg vil ligesom den højtærede Handelsminister minde om, at partielt er der efterhaanden gennemført en Del af dette Forslag og sikkert den Del, der overhovedet kan gennemføres. Jeg vil udtale min stærke Anerkendelse af dette, for saa vidt angaar Omraader som Eksportkredit og lignende, men vil ogsaa sige, bl. a. med Henblik paa det sidste Forslag fra den højtærede Handelsminister, at de Vanskeligheder, der har vist sig i Praksis med Hensyn til Laaneforanstaltningerne, netop underbygger det, hvorpaa vi har baseret vor Modstand mod dette Forslags Kærnepunkt, nemlig det umulige i at praktisere Tilskuddene, idet de Vanskeligheder, som allerede optaarner sig for Laanene, selvfølgelig forøges i høj Grad ved Tilskud. Det viser sig, at det er umuligt at komme nævneværdigt frem ad Laanenes Vej, og det bestyrker os i, at ethvert Forsøg paa en Tilskudsordning i større Stil vil føre til bitre Skuffelser og saa store Vanskeligheder, at man kun vil gøre ondt værre.

Idet jeg altsaa skal afstaa fra videre Betragtninger i Dag og kun henvise til vort Partis Stilling i Sommer, da dette Forslag i sin modificerede Form først kom